

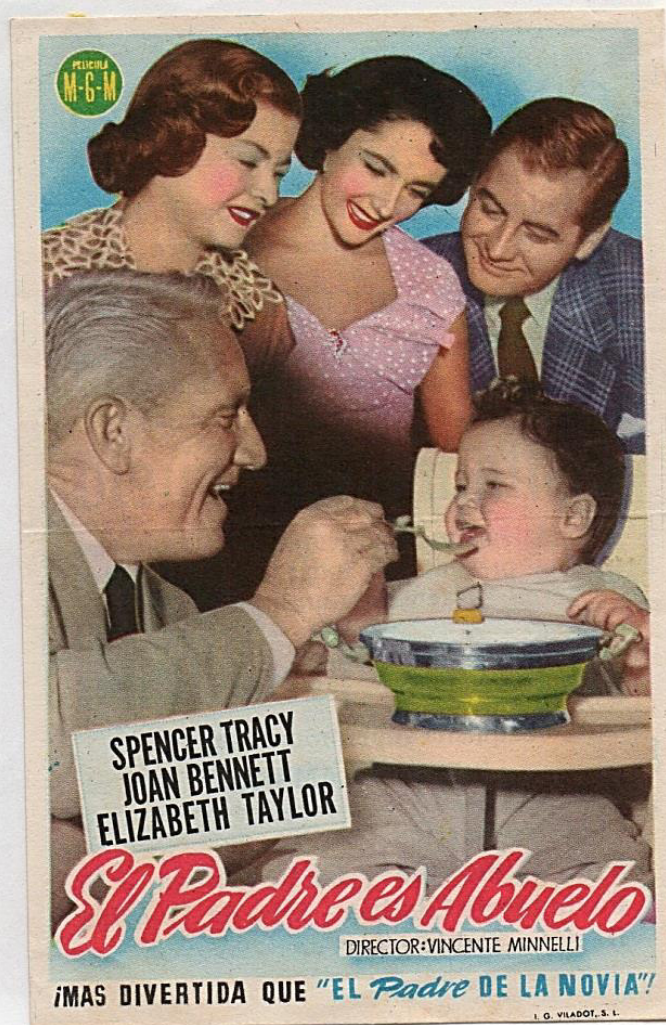
Butlletí informatiu núm. 102, febrer 2019

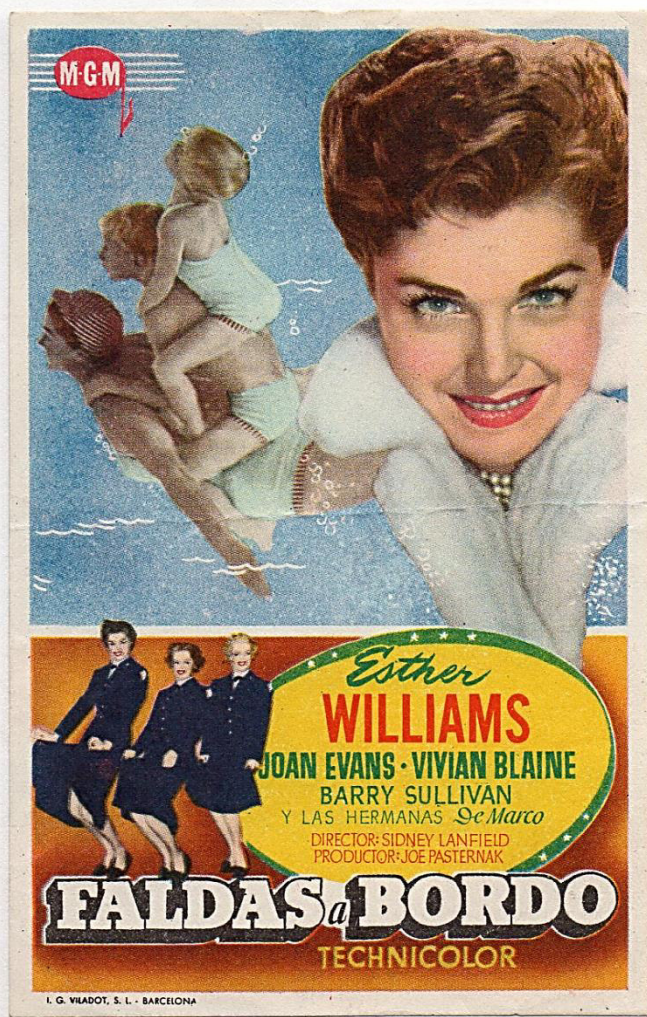
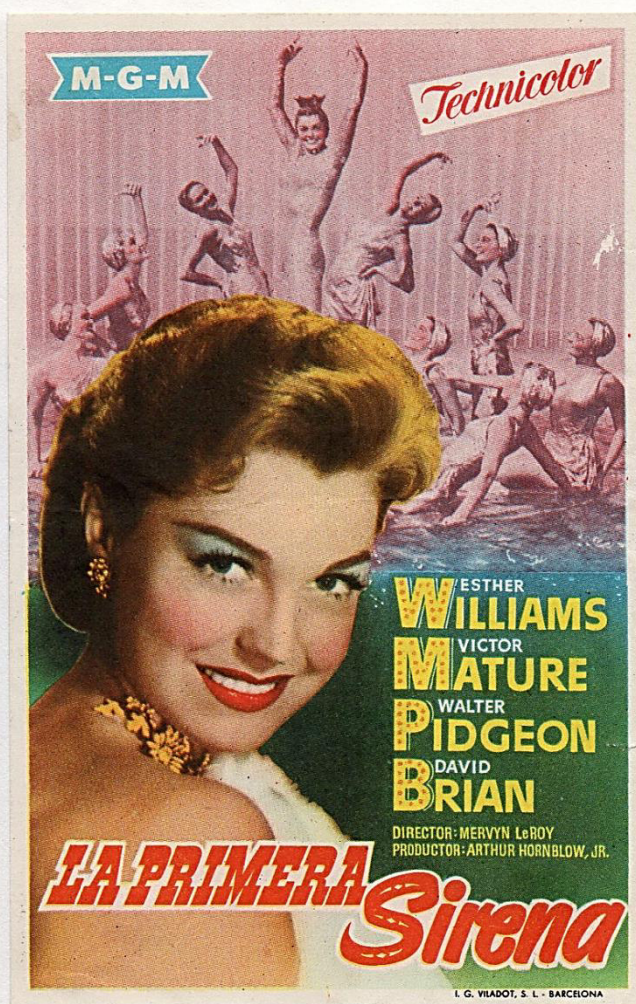
El mes de febrer, a més de portar-nos la disbauxa amb els carnavals. ens porta també la diada en que els enamorats volen expressar l'amor que senten. Per això es dediquen les més romàntiques frases plenes de sentiments amorosos.

**DESITJO QUE LA TEVA MIRADA
ESTIGUI SEMPRES EN EL MEU
PENSAMENT. QUE NOTI
SEMPRES LES TEVES CARICIES
EN LES MEVES MANS. AQUESTS
PETITS GESTOS TEUS QUE TANT
HEM FAN ESTIMAR-TE.**

**FELIÇ DIA
DE
L'AMOR I**

TERCERA PART DELS BARRIS I CARRERS DE CARDEDEU

Barri dels Dominics

L'origen toponímic del barri dels Dominics, situat al Nord de Cardedeu, ve donat per l'antic Convent dels Frares dominics, els quals l'any 1951 construïren una Casa i un Seminari Menor dedicat a l'ensenyament de nois, l'arquitecte fou M.J Raspall Gausa.

Abans de la construcció del Convent el barri estava envoltat de camps i de pinedes, on la gent del poble hi anava a passejar o d'excursió.

Durant la dècada dels 70, davant la falta de nens amb vocació religiosa degut al canvi polític i social del país, els frares decidiren abandonar el Convent i marxar a València. L'edifici el van cedir a l'Ajuntament a canvi dels drets d'urbanització dels terrenys del voltant. L'any 1979 l'Ajuntament el va cedir a l'Estat per a ubicar-hi el centre de batxillerat i de formació professional.

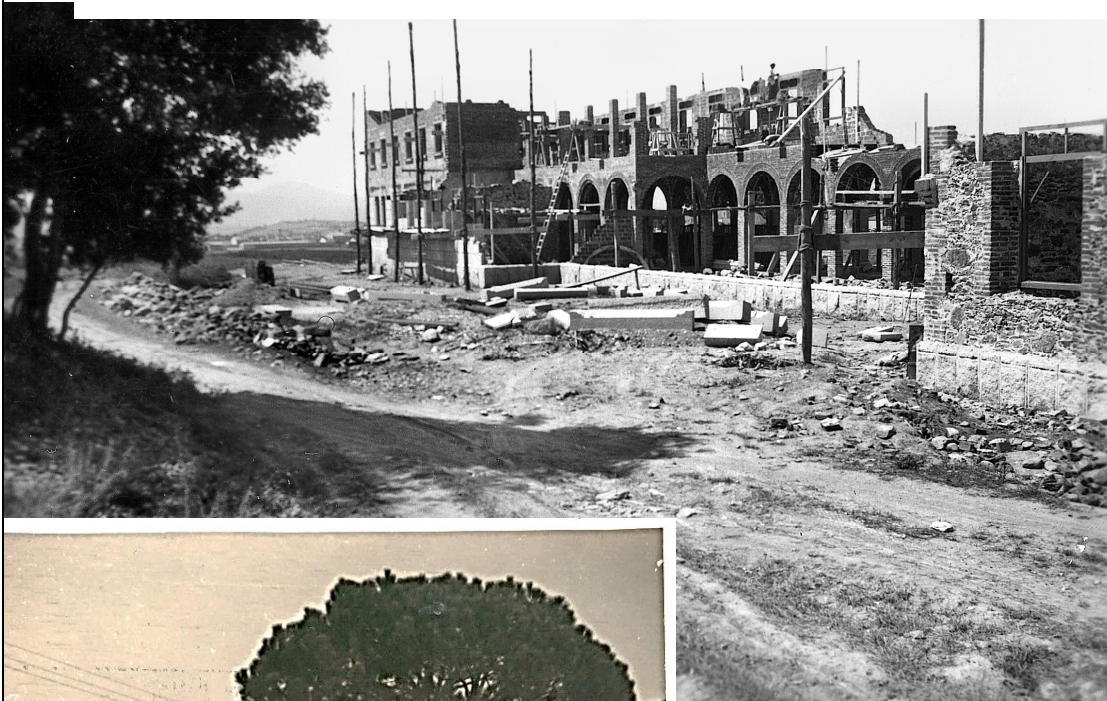
Arran de la marxa dels Dominics els plans urbanístics anaren modificant l'entorn rural original i crearen el futur barri dels dominics durant la dècada dels vuitanta i noranta. L'únic edifici que hi havia de ben antic era el mas Can Bellsolar, la data més antiga que tenim és del 1587, any de l'escut, que es troba a la façana principal de la masia.

És un exemple de masia que intenta aproximar-se a la tipologia de palau rural del segle XVI.

L'antiga Farinera La Dolores, situada al carrer Convent, construïda per Ramon Riera Puig, propietari de Can Diumer i de les terres del seu voltant, fou una de les primeres fàbriques construïdes a Cardedeu a principi del segle XX. El 7 de setembre de 1919 s'hi van instal·lar les monges de la Companyia de Maria, fins l'any 1941, on van crear un col·legi municipal de nenes.

Si tinguéssim que ressaltar l'element més significatiu del barri, sens dubte, diríem el Convent dels Dominics, nom que ha adoptat el barri com a propi. Però també hi ha d'altres edificis característics i originaris del barri dels Dominics, com per exemple; el mas Can Bellsolar, el mas Can Llança, la fàbrica Farinera La Dolores i el col·legi de monges de la Companyia de Maria.

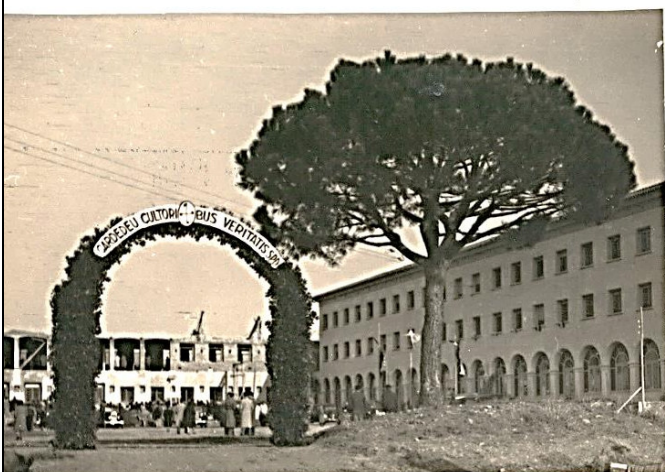
•Arran de la marxa dels Dominics els plans urbanístics anaren modificant l'entorn rural original i crearen el futur barri dels dominics durant la dècada dels vuitanta i noranta. L'únic edifici que hi havia de ben antic era el mas Can Bellsolar, la data més antiga que tenim és del 1587, any de l'escut, que es troba a la façana principal de la masia. És un exemple de masia que intenta aproximar-se a la tipologia de palau rural del segle XVI.

Els terrenys on s'erigí el convent eren propietat del mas Bellsolar, el qual estava interessat en urbanitzar els camps del seu voltant.

L'Ajuntament va donar el permís d'obres a

canvi que els propietaris cedissin els terrenys per a obrir carrers i respectessin la finca de can Bellsolar.

ANTIGA FARINERA LA DOLORES I LA COMPANYIA DE MARIA

La Farinera va ser una de les primeres fàbriques del poble de final del S. XIX. Va ser ubicada a l'actual carrer Convent del barri dels Dominics. L'activitat com a farinera va ser molt curta, ja que el promotor, Antoni Riera, va morir tràgicament a Barcelona l'any 1912. Sense hereus l'Ajuntament per mediació del Dr. Daurella Rull, adquirí els edificis sense càrrecs amb la condició que fossin destinats a acollir una institució cultural. L'únic que queda de la fàbrica és la tanca que avui dia es troba en la finca enjardinada. El nom de la Farinera La Dolores, ve donat per la muller d'Antoni Riera, Dolores Fontova, d'aquí ve el seu nom. El 7 de setembre de 1919, s'hi van instal·lar les monges de la Companyia de Maria. El dilluns 15 de setembre començaren les classes en el col·legi. L'edifici pràcticament no es modificà, es van fer reixes amb motius religiosos i al·legòrics a Maria.

El 5 de gener de 1935 l'Ajuntament, presidit per Marià Casanoves, va decidir vendre la Farinera per obtenir diners per finançar obres urbanístiques. L'edifici havia de ser dedicat a l'ensenyament, amb places gratuïtes per a les famílies pobres. L'únic interessat va ser la Companyia de Maria, que va adquirir l'edifici pel valor de 11.000,50 pessetes i van instal·lar un dels seus col·legis per a noies. A partir de 1941, les monges es van traslladar al mas Pla ja que el van rebre en donació.

Una vegada revocada la clàusula que impedia vendre La Fàbrica-Convent, per part de l'Ajuntament l'any 1953, la Companyia de Maria va vendre l'edifici a l'Amadeu Borràs, que la va convertir en habitatges. Finalment, l'any 1977, l'edifici va ser enderrocat per a construir-hi els actuals habitatges.

Durant l'estada a la Farinera, les monges eren de clausura i només sortien al carrer quan anaven al metge; en canvi, quan es van traslladar al mas Pla començaren a sortir al carrer i participaren en actes religiosos de la població.

Barri de CanSerra

L'edifici més antic del barri i que pren el seu nom, la masia de Can Serra, fou construït per Miquel Serra l'any 1768 també surt esmentat el segle XIII com a casa de pagès. Can Serra va ser l'origen del creixement de la vila vers la zona sud del terme municipal.

La masia fou habitada fins l'any 1835, quan va passar a ser propietat de l'Ajuntament de Cardedeu, que el destinà a construir les primeres escoles públiques, si bé a la planta baixa hi continuava la masoveria.

El 19 de setembre de 1896 s'aprovà el projecte d'urbanització Amat-Can Serra a l'enginyer Sr. Volart, el cost del Pla fou de 3.000 pessetes. L'any següent s'acordaren projectes a diversos carrers de Can Serra; el carrer Montseny, el carrer de la Mercè i el carrer Girona.

Un altre dels edificis més antics del barri era Can batlle-Torrent, una de les masies més antigues del poble, apareix en el plànol de 1777, situada en l'encreuament de camins de Cànoves a Mataró.

Les festes del Barri

Els veïns de Can Serra han portat a terme diferents i creatives festes al barri, és un dels barris on més festes es celebren durant l'any, la festa del barri es fa la segona setmana de juny.

El mercat boig: en ell es fomenta el veïnatge i el reciclatge amb l'intercanvi d'objectes.

L'intercanvi de xapes: la primera festa es va fer l'abril del 2001 a la plaça de R. Macip. L'objectiu es editar cada any una xapa amb una imatge dedicada a edificis o llocs emblemàtics de Cardedeu. La imatge de la primera xapa és l'edifici de Can Serra, s'han fet nou xapes des del 2001.

Plaça Amat

La família Amat estiuava a Cardedeu des de final del segle XIX. Joan Amat i Sormaní, nebot de J. Amat i Formosa, va heretar les cases i terrenys de la població. Entre d'altres, els de la zona sud-est de Can Serra sobre els què hi havia un projecte d'urbanització del 1892. El 17 de gener de 1914, va demanar fer

modificacions en els seus terrenys per construir la Plaça Amat, pagada per ell i dissenyada per R. Puig Gaira.

Abans d'urbanitzar els terrenys a final del segle XIX, al costat de Can Serra, hi havia l'era pública on anaven a batre el cereal. El 30 de maig de 1903, l'Ajuntament va convocar una reunió veïnal per aturar l'abundància d'incendis de pallers que hi havia al poble, l'objectiu era posar una vigilància nocturna. El jutge creia que eren intencionats degut a les rivalitats entre veïns. L'any següent van enxampar algun d'aquests piròmans.

A més, va contribuir a la urbanització del sector sud-est del voltant de la Plaça Amat on avui dia porta el seu nom. El 1914 va ser nomenat fill adoptiu de la vila. Abans de construir-la era un lloc on els infants del poble hi anaven a jugar. Després de diversos anys sense disposar de camp de futbol on poder entrenar, els anys 1919 i 1920, es va jugar a la Plaça Amat, abans de ser urbanitzada.

Situada en el centre de la Plaça es troba la Font, composta de una pilastra de planta rectangular dividida en base, canya i capitell. És un element emblemàtic de la zona i coincideix estilísticament amb la Torre Amat amb elements de caràcter neoclàssic.

Incendi als pallers es veu Can Serra i Can Batlle Duran.

Can Serra

Aquesta masia ha estat el centre i l'origen de l'actual barri de Can Serra, fou construïda per Miquel Serra, l'any 1768, però ja surt esmentada al segle XIII. A partir de l'any 1835, la masia va passar de propietat privada a propietat pública destinada a escoles per a nens.

El primer professor de l'escola fou Ramon Julià, des de 1856 fins el 1890. L'any 1880, la població de Cardedeu era de 1544 habitants, hi havia 114 alumnes matriculats tot i que l'assistència era poc constant, ja que abans de tot s'ajudava a les feines de casa. El següent professor fou Ramon Macip, des del 1891 fins el 1923, durant trenta-dos anys exercí de mestre, i el qual l'hi van dedicar la plaça amb el seu nom per la seva excel·lent tasca com a educador. La Plaça Macip no va quedar enllestida fins l'any 1930.

Masia Can Serra

A partir dels anys cinquanta l'Ajuntament elaborà un Pla de reformes i millores que incloïa l'edifici de les escoles de Can Serra. A més de les reformes pròpies de l'edifici, poc a poc, s'anaren introduint; jardins, el camp de bàsquet pavimentat i il·luminat, el camp de futbol i l'estació meteorològica, moltes d'aquestes reformes foren sufragades per gent del poble.

Can Batlle - Torrent

El mas és una de les cases pairals més antigues de la vila, del segle XVII, situada avui dia, només hi resta el pou i la façana principal, a la Gran Via Tomàs Balvey cantonada amb la Ctra. De Dosrius, la qual va posseir les terres del voltant fins a la Serreta.

Durant els segles XVII i XVIII la casa va ser ampliada i modificada, apareix en el plànol de Cardedeu de 1777. A final del segle XIX, la propietària del mas era Maria Vilardell, vídua de Guinart, fou una de les promotores de la urbanització del

sector demanant urbanitzar els terrenys de la seva propietat de Can Batlle, junt amb Manuela Sormaní i Joan Volart.

L'any 1946 el mas era propietat de Josep Fortuny Jubany, que en aquella data va instal·lar, a la banda nord, una bàscula pública per

comprovar els pesos de les càrregues de carros i camions. Aquesta bàscula ha donat a la finca el sobrenom de La Bàscula.

L'Alqueria Cloèlia

El permís de construcció de la casa va ser sol·licitat per Mercè Espinac de Granés l'any 1904, que la va regalar al seu marit, Francesc Granés. Va ser una de les primeres edificacions realitzades en aquest sector, propietat de la família Amat i tot just urbanitzat.

Mercè Espinac de Granés estiuejava a Cardedeu d'ençà el 1981 i morí l'any 1937. Va ser promotora de diverses finques d'interès a la població, com la Torre Espinac, l'actual Casal dels Jubilats. L'any 1936, la família Granés va fer donació d'uns terrenys perquè es construís una escola.

L'origen etimològic d'Alqueria Cloèlia ve donat per; una alqueria, paraula d'origen àrab, és una casa de camp amb terra de conreu, generalment de regadiu. És el mateix que passava en aquesta casa envoltada de camps i amb abundant aigua.

L'any 1904, es va descobrir un asteroide que es va batejar

amb el nom de Cloèlia, nom d'una heroïna de la mitologia romana, que va agradar a Mercè Espinach i decidí posar-li també el nom a la seva residència d'estiueig.

L'Escorxador Municipal

A les darreries del segle XIX, es van aprovar una sèrie de mesures sanitàries per a garantir la prevenció de malalties i epidèmies que comportaren haver de construir els escorxadors, ja que, fins l'any 1921, els carnisers sacrificaven els seus animals a les places i a les seves eixides.

El 18 de desembre de 1921, es va elegir com a lloc d'emplaçament de l'Escorxador Nou, a construir, entre l'antic safareig i la carretera de Mataró, al barri de Can Serra.

Els pagesos del poble hi anaven per sacrificar els seus animals en funció de la demanda que els botiguers i carnisers de Cardedeu els havien fet, també assistien al sacrifici per a garantir el pes de l'animal. A cada sessió hi assistia un veterinari de Barcelona, que analitzava una mostra de cada peça que s'havia matat. Si tot era correcta, la carn ja es podia portar a les carnisseries de Cardedeu. El desembre de 1966, es

va acordar de millorar les instal·lacions amb la compra d'un compressor, per inflar el bestiar mort.continuarà.....